

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem JUDr. Jurajem Ivicou v hlavním líčení konaném dne 5.5.2020

takto:

Obžalovaný

Mgr. J. M., nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted]

se uznává vinným, že

v období od 4.11.2013 do 21.8.2015 v Českých Budějovicích, popřípadě jinde, jako jediný jednatel společnosti [redacted], IČ [redacted], se sídlem [redacted], přesto, že byl nejpozději dne 7.11.2013 usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 1.11.2013, pod sp.zn.: KSCB 26 INS 6661/2013-A-43, vyrozuměn o tom, že se zjišťuje úpadek dlužníka [redacted], a na majetek dlužníka se prohlašuje konkurz, se záměrem ohrozit řádný a včasný výkon funkce insolvenčního správce Václava Pechouška a řádné a včasné uspořádání majetkových vztahů úpadce, přesto, že byl ve dnech 4.11.2013 a 5.11.2013 insolvenčním správcem Václavem Pechouškem telefonicky informován o stavu insolvenčního řízení úpadce a povinnostech statutárního orgánu úpadce, přes řádnou výzvu učiněnou insolvenčním správcem ústně při osobním jednání dne 11.11.2013 a opakované písemné urgencye ze dne 19.11.2013, 2.12.2013, 5.1.2014, bez vážných důvodů nepředal insolvenčnímu správci řádně vyhotovený seznam majetku úpadce, včetně pohledávek a seznamu závazků, k jednotlivým pohledávkám věřitelů vůbec nedodal příslušnou smluvní dokumentaci, dále nesdělil úplné informace k bankovním účtům a movitým věcem v dispozici úpadce, nepředal kompletní účetnictví úpadce, přičemž insolvenčnímu správci poskytoval neúplné a dílčí informace, reagoval až na konkrétní zjištění a dotazy insolvenčního správce, po opakovaných urgencích dne 10.1.2014 insolvenčnímu správci předal neúplné účetní podklady a mzdovou evidenci úpadce a 10.11.2014 odpověděl insolvenčnímu správci na dotaz ohledně nabytku

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.

úpadce, další součinnost již neposkytl, úplné účetnictví do současnosti nepředal, současně záměrně před insolvenčním správcem zamlčel uzavření Smlouvy o zástavním právu k pohledávkám z účtu se společností SCOPE MANAGEMENT LTD. a vyhotovení Souhlasu se zastavením pohledávek, což byly pro insolvenčního správce zásadní informace pro jeho další postup, čímž mařil výkon funkce insolvenčního správce Václava Pechouška, a současně ohrozil účel insolvenčního řízení, zejména v tom, že insolvenční správce nemohl náležitě uspořádat majetkové vztahy úpadce a dosáhnout tak co nejvyššího a poměrného uspokojení jednotlivých věřitelů,

tedy

v insolvenčním řízení mařil výkon funkce insolvenčního správce, a tím ohrozil účel insolvenčního řízení,

čímž spáchal

přečin porušení povinnosti v insolvenčním řízení podle § 225 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 225 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 (šest) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dva) roky.

Odůvodnění:

- Okresní státní zastupitelství v Českých Budějovicích podalo ke zdejšímu soudu dne 16.10.2015 obžalobu č.j. ZT 168/2015-56, kterou kladlo Mgr. J. M. za vinu, že se jednáním v obžalobě popsaným dopustil přečinu zvýhodnění věřitele dle § 223 odst. 1, 2 tr. zákoníku a přečinu porušení povinnosti v insolvenčním řízení dle § 225 tr. zákoníku.
- V projednávané věci soud rozhodl rozsudkem ze dne 12.9.2016, č.j. 6T 205/2015-1870, tak, že podle § 226 písm. b) tr. řádu zprostil obžalovaného obžaloby. Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 28.2.2017, č.j. 4 To 105/2017-1915, podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) tr. řádu rozsudek zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání. Z protokolu o neveřejném zasedání vyplývá, že krajský soud provedl důkaz spisy Krajského soudu České Budějovice sp. zn. 29 ICm 1138/2014 a 26 INS 6661/2013. V odůvodnění svého rozhodnutí uložil krajský soud při novém projednání věci provést listinné důkazy přílohovými spisy a důkazy k objasnění, jakým způsobem došlo k převzetí funkce jednatele obžalovaným Mgr. M., s kým jednal, jaké písemnosti mu byly předány, jakým způsobem zjistil pohledávku společnosti SCOPE MANAGEMENT LTD (dále jen „společnost SML“), jakým způsobem zjistil, že zástava svojí hodnotu odpovídá nebo nepřevyšuje výši zajišťované pohledávky, jakou činnost vyvíjela. (dále jen) v období od 19.12.2012 až do 14.10.2013, kolik zaměstnanců v té době měla, jaké příjmy vykazovala, v ostatním obsahu svého rozhodnutí odvolací soud odlišným způsobem od nalézacího soudu hodnotí provedené důkazy. V návaznosti na požadavek odvolacího soudu byl ve smyslu § 180 odst. 2 tr. řádu požádán státní zástupce o předložení shora uvedených důkazů.
- Po doplnění dokazování rozhodl okresní soud znovu rozsudkem ze dne 31.7.2017, č.j. 6T 205/2015-2061, a obžalovaného podle § 226 písm. b) tr. řádu zprostil obžaloby. K odvolání státního zástupce Krajský soud v Českých Budějovicích v neveřejném zasedání konaném 6.2.2018 rozhodl usnesením č.j. 4To 46/2018-2094 a podle § 258 odst. 1 písm. a), písm. b), c) tr. řádu rozsudek zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání a

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.

rozhodnutí. Krajský soud ve svém rozhodnutí vyslovil závazný právní názor k aplikaci ustanovení § 241 odst. 3 písm. d) a § 241 odst. 5 písm. c) insolvenčního zákona a konstatoval, že zřízení zajištění závazků dlužníka není zvýhodňujícím právním úkonem jen tehdy, pokud za ně dlužník současně při uzavření smlouvy o zajištění závazku dlužníka obdrží přiměřenou protihodnotu, což se v posuzovaném případě nestalo. Okresnímu soudu bylo vytknuto, že nerespektoval právní názor odvolacího soudu vyslovený v předchozím usnesení. V novém projednání věci uložil doplnit dokazování k tomu, zda obžalovaný v období od vzniku funkce jednatele dne 19.12.2012 vyvíjel i jinou činnost než tu, která je mu kladena za vinu.

4. Nalézací soud doplnil dokazování naznačeným směrem a dne 15.5.2018 rozsudkem č.j. 6T 205/2015-2153 uznal obžalovaného vinným oběma přečiny, které mu byly kladeny za vinu, a uložil mu podmíněný trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců za současného stanovení zkušební doby v trvání 2 let a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích ve výměře 2 let. Krajský soud v Českých Budějovicích tento rozsudek svým usnesením č.j. 4 To 505/2018-2204 dne 26.10.2018 zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí. Odvolací soud namítal, že z odůvodnění rozsudku soudu I. stupně není zřejmé, jaká skutková zjištění a na základě jakých důkazů učinil a jak prováděné důkazy hodnotil. Nalézací soud se nevypořádal s otázkou zástavní smlouvy, kterou uzavřel obž. M. jako jednatel společnosti dne 21.12.2012 se společností SML. Skutková věta neodpovídá provedeným důkazům, neboť do ní soud nezahrnul prvotní právní úkon, který měl učinit obž. M. t.j. uzavření zástavní smlouvy dne 21.12.2012, čímž se z nezajištěné pohledávky společnosti SML stala pohledávka zajištěná, a na níž pak navazovaly další úkony obžalovaného. Další pochybení spatřoval odvolací soud v neuvedení konkrétní výše způsobené škody, neboť škoda je zákonným znakem skutkové podstaty přečinu zvýhodnění věřitele dle § 223 odst. 1, 2 tr. zákoníku a musí být provedenými důkazy prokázána. Nalézací soud neuvádí, v čem spatřuje naplnění zákonných znaků skutkových podstat přečinů zvýhodnění věřitele dle § 223 odst. 1, 2 tr. zákoníku a porušení povinnosti v insolvenčním řízení dle § 225 tr. zákoníku. Nezabývá se v podstatě subjektivní ani objektivní stránkou těchto přečinů. Odůvodnění právní kvalifikace je nedostačující. Další pochybení odvolací soud shledal v adhezním výroku, když poškození byli odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních dle § 229 odst. 1 tr. zákoníku.
5. Po opětovném posouzení věci soud dospěl k závěru, že výsledky provedeného dokazování ukazují na podstatnou změnu okolností případu, k objasnění věci je třeba dalšího šetření, proto v části týkající se přečinu zvýhodnění věřitele dle § 223 odst. 1, 2 tr. zákoníku vrátil věc státnímu zástupci k došetření a v meritu rozhodl toliko o jednání obžalovaného, kterým se měl dopustit přečinu porušení povinnosti v insolvenčním řízení dle § 225 tr. zákoníku.
6. Z odůvodnění usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích vyplývá, že odvolací soud vůči provedeným důkazům, jejich posouzení a odůvodnění rozhodnutí týkající se přečinu porušení povinnosti v insolvenčním řízení dle § 225 tr. zákoníku neměl zásadnější výhrady, mimo nedostatečného odůvodnění použité právní kvalifikace.
7. **Obžalovaný Mgr. J. M.** ke svému jednání s insolvenčním správcem v době od 4.11.2013 do 21.8.2015 uvedl, že si s insolvenčním správcem lidsky neporozuměl. Když se stal jednatelem společnosti, nebylo mu účetnictví okamžitě předáno, účetnictví bylo uloženo ve společnosti DATEP, která účetnictví zpracovávala. Společnost DATEP s vydáním účetnictví otálela, účetnictví obdržel až na konci ledna 2013, kdy jeho předání vyjednala advokátní kancelář Geris Legal. Účetnictví uložil ve Francouzské ulici, Praha 2, neboť tam v té době probíhal audit společnosti. Při podání insolvenčního návrhu došlo k vyklizení těchto prostor, účetnictví převezl k jinému účetnímu. Na počátku ledna 2014 ho tak, jak ho měl k dispozici, předal insolvenčnímu správci. Z účetnictví nic nevyjmul, předal vše, co měl

k dispozici. Neví, zda účetnictví bylo kompletní, zda obsahovalo všechny doklady. Soupis nevyhotovili. Veškerá dokumentace již byla součástí insolvenčního spisu, neboť v té době již řešili popření či uznání pohledávek společnosti. Insolvenční správce ho neupozornil, že by účetnictví nebylo kompletní. Domnívá se, že insolvenčního správce informoval o všech účtech společnosti, včetně účtu v Artese. Domnívá se, že insolvenčního správce informoval také o smlouvě o zástavě pohledávek z účtů, kterou uzavřel se společností SML.

8. Komunikaci s insolvenčním správcem, i přes „šibeniční lhůty“, které mu byly správcem kladeny (např. vyjádřit se ke všem 70 přihlášeným pohledávkám věřitelů do 3 dnů), se snažil udržovat na náležité úrovni, když odpovídal na jednotlivé korespondence (e-maily) zpravidla do jednoho týdne. V listopadu 2013 měl zdravotní problémy, kterého ho omezovaly asi 10 dní, v prosinci měl naplánovanou rodinnou dovolenou, byly Vánoce.
9. Ve vztahu k popírání jednotlivých pohledávek neměl obžalovaný problém popřít pohledávky, u nichž byly příslušenstvím nesmyslně vysoké úroky, nicméně odmítl popřít pohledávku společnosti SML, když tu považoval, na rozdíl od insolvenčního správce, za správnou, resp. po právu přihlášenou.
10. Od podzimu 2014 po něm insolvenční správce nepožadoval žádnou součinnost.
11. Ke své činnosti jako jednatele společnosti [redacted] uvedl, že se jednalo o standardní činnost statutárního orgánu, účastnil se kontrol VZP, ČSSZ, vyjadřoval se k soudním sporům, které společnost vedla, řešil pracovněprávní otázky. Pro společnost měl vyhledat strategického investora, který by ji převzal a dále televizi provozoval. Nejvážnějším zájemcem byla společnost Empresa Media pana S [redacted], která provozovala TV Barrandov. Do konce března 2013 byl přesvědčen, že investor společnost koupí.
12. **Svědék Mgr. Václav Pechoušek**, insolvenční správce úpadce [redacted], byl jmenován dne 1.11.2013. S obžalovaným poprvé jednal dne 11.11.2013, obžalovaný mu sdělil, že účetnictví má účetní firma, kterou blíže nikterak neidentifikoval. Vzhledem k tomu, že se blížil termín přezkumného jednání, urgoval svědek několikrát bezvýsledně obžalovaného, aby účetnictví obratem poskytl. Až po odročení přezkumného jednání doručil obžalovaný dne 23.12.2013 v elektronické formě účetní závěrku společnosti [redacted] spolu s dalšími podklady. Dne 10.1.2014 mu obžalovaný doručil další doklady, jednalo se dvě větší krabice šanonů a jednu papírovou tašku. Nesespsali žádný předávací protokol, obžalovaný tvrdil, že je to vše, co má k dispozici. Seznam následně vyhotovila účetní a daňová společnost, s níž spolupracuje. Na základě rešerše dokumentů mohl zaujmout stanovisko k jednotlivým přihlášeným pohledávkám pro účely přezkumného jednání.
13. Zjistil, že dlužník má účet u Raiffeisenbank, z výpisu zjistil nějaké platby, které odcházely na účet k neznámému bankovnímu ústavu, jímž bylo spořitelní družstvo Artesa. Jednalo se celkem o cca 15 mil. Kč. K době zahájení insolvenčního řízení měl úpadce celkem 70 věřitelů, vůči nimž měl dluh v celkové výši 570.000.000 Kč, přičemž jediným zajištěným věřitelem byla společnost SML, se sídlem v Dominikánské republice, která uplatnila pohledávku v celkové výši 150.000.000 Kč.
14. Svědek označil postup obžalovaného v rámci insolvenčního řízení za nedostatečný, když obžalovaný nedodal, i přes opakované urgencye, účetnictví v požadované lhůtě; nicméně samotné prodlení v předání účetnictví nemělo dle jeho názoru vliv na účel insolvenčního řízení (došlo toliko k odročení přezkumného jednání). Dalším nedostatkem bylo dle svědka nesprávné vedení účetnictví, v němž se nepodařilo dohledat celou řadu účetních dokladů k pohledávkám úpadce, čímž takovéto pohledávky nemohly být správcem vymoženy do majetkové podstaty v plném rozsahu. Společnost měla 63 dlužníků, kteří jí dlužili cca 12 mil. Kč, přičemž k těmto pohledávkám nebyly v dokumentaci žádné listiny a nemohl je tedy vymáhat. Od obžalovaného už nechtěl pomoci při zajišťování dokladů

o pohledávkách, protože obžalovaný několikrát uváděl, že mu předává všechny dokumenty, které má k dispozici.

15. Nejzávažnějším nedostatkem však byla absence shora zmíněné zástavní smlouvy se zástavním věřitelem SML. On sporoval pravost, výši i pořadí pohledávky tohoto věřitele, byl zahájen incidenční spor. Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl, že pohledávka je po právu, uznal i výši, ale konstatoval, že zástavní smlouva je vůči ostatním věřitelům neúčinná, čímž by se nejednalo o zajištěného věřitele. Vrchní soud však rozhodnutí změnil, čímž došlo k tomu, že věřitel SML přeskočil všechny ostatní věřitele a bude v insolvenčním řízení upřednostněn. Proti rozhodnutí podal dovolání. U Krajského soudu se vedlo ještě jedno řízení, a to řízení o neúčinnosti právního úkonu, kdy požadoval, aby společnost SML vydala do majetkové podstaty 14,5 mil. Kč. Věřitel až v tomto řízení (v r. 2015) předložil smlouvu o zástavě pohledávek a souhlas se zastavením pohledávek, tedy dokumenty, které mu byly dříve neznámé. Kdyby o těchto dokumentech věděl, mohl napadnout souhlas se zastavením pohledávek. Neověřoval v rejstříku zástav, zda tam není evidovaná nějaká smlouva.
16. **Svědék S** **K** je daňovým poradcem a účetním, s Mgr. Pechouškem spolupracuje, neboť vede účetnictví společností, které jsou v insolvenční, případně zpracovává ekonomické rozborů. Od Mgr. Pechouška obdržel doklady společnosti **_____**, byly to neúplné účetní doklady, CD s nahranou účetní závěrkou k listopadu 2013, ale nebyla to žádná záloha účetnictví, jen výstupy v PDF formátu. Byl tam vidět seznam neuhrazených faktur, někdy tam byl napsán důvod vzniku závazku, někdy ne. Prvním výstupem jejich práce bylo porovnání, jestli závazky, které jsou přihlášeny, jsou podloženy účetnictvím úpadce, pracovali na tom asi 6 týdnů. Druhým výstupem bylo posouzení ekonomické situace společnosti, počítali likviditu, dlouhodobé závazky a potvrdili, že společnost byla v úpadku. Jejich práce byla ale omezená, neboť dostali účetnictví za jeden rok, ve sbírce listin obchodního rejstříku nebylo nic uloženo, nebylo podané ani daňové přiznání za rok 2012, ani finanční úřad neměl k dispozici výkazy.
17. V účetnictví chyběly přijaté faktury, vydané tam byly částečně, chyběly interní doklady, nebyly úplné ani pokladniční doklady. Při účetní analýze přitom dospěl svědek k jednoznačnému závěru, že se společnost **_____** nacházela v úpadku a to jak předlužením, tak platební neschopností. S ohledem na neúplnost účetnictví však nebylo možné konstatovat, zdali úpadek nastal i dříve než před rokem 2013.
18. Soud v hlavním líčení provedl **listinné důkazy**, a to zejména **výpisem z obchodního rejstříku**, z něhož bylo zjištěno, že statutárním orgánem společnosti **_____**, IČ **_____** 4, je od 19.12.2012 obžalovaný Mgr. J. M. **_____**.
19. Z insolvenčního spisu Krajského soudu v Českých Budějovicích **sp.zn. KSCB 26 INS 6661/2013** bylo zjištěno, že insolvenční řízení bylo zahájeno na návrh věřitele dne 12.3.2013, účinky zahájení insolvenčního řízení nastaly dne 12.3.2013 v 08:17 hodin zveřejněním vyhlášky v insolvenčním rejstříku. Na základě usnesení ze dne 12.3.2013 byl dlužník vyzván, aby se ve lhůtě 15 dnů vyjádřil k návrhu na zahájení insolvenčního řízení, aby předložil seznam svého majetku (vč. pohledávek), seznam závazků, účetní a jiné doklady, na jejichž základě by bylo možno posoudit, zda není možno rozhodnout o nepatrném konkurzu a seznam svých zaměstnanců. Podáním ze dne 29.3.2013 se dlužník připojil k insolvenčnímu návrhu věřitele. Majetek nebyl žádným způsobem konkretizován, byla pouze uvedena celková hodnota 2.628.614,05 Kč, u seznamu závazku byla uvedena celková hodnota -234.642,025,95 Kč, u seznamu pohledávek částka 18.562.638,05 Kč (č.l. 1207-1209). Usnesením č.j. KSCB 26 INS 6661/2013-A-43 ze dne 1.11.2013 Krajský soud v Českých Budějovicích (dále jen „KS ČB“) rozhodl o prohlášení konkurzu na majetek dlužníka **_____**, insolvenčním správcem ustanovil Mgr. Václava Pechouška. Přezkumné jednání k přezkoumání přihlášených pohledávek bylo nařizováno na den 16.1.2014,

insolvenčnímu správci byla uložena povinnost předložit soudu zprávu o své činnosti a o hospodářské situaci dlužníka ke dni prohlášení konkursu, a to v termínu do 8.1.2014. Dlužníkovi bylo zároveň uloženo, aby ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení tohoto usnesení sestavil a odevzdal insolvenčnímu správci seznamy svého majetku a závazků s uvedením svých dlužníků a věřitelů. Seznam přihlášených pohledávek v insolvenčním řízení dokládá všechny přihlášené pohledávky, přičemž u přihlášky č. P76, podané společností SCOPE MANAGEMENT LTD., 16421, sídlem Dominika, Roseau, Nancy Whiticker House 7, popřel insolvenční správce tuto pohledávku co do pravosti, výše i pořadí.

20. Insolvenční správce Mgr. Václav Pechoušek poskytl policejnímu orgánu dne 18.4.2014 **písemné vyjádření**, v němž uvedl, že společnost [REDAKCE] nepodala přiznání k dani z příjmů za rok 2012 ani za část roku 2013 do zjištění úpadku a prohlášení konkursu. Jednatel společnosti [REDAKCE] byl na schůzce dne 10.1.2014 vyzván, aby kontaktoval zástupce společnosti SML a vyjasnil záležitost převodu finanční hotovosti z účtu společnosti. Přes e-mailové urgencye jednatel (tzn. obžalovaný) žádné informace nesdělil. Insolvenční správce kontaktoval právní zástupkyni společnosti SML, která mu však sdělila, že mu žádné informace není oprávněna poskytnout. Pohledávky dlužníka nejsou vymáhány, neboť k těmto pohledávkám nemá k dispozici žádné podklady. Ke svému vyjádření připojil přílohy, konkrétně urgenci ze dne 21.1.2014 (č.l. 102) a ze dne 7.2.2014 (č.l. 112). Dále se obžalovaného na schůzce dne 10.1.2014 dotazoval, zda drží ještě jiné podklady či majetek společnosti [REDAKCE], obžalovaný uvedl, že nikoli. Obžalovaný poskytoval insolvenčnímu správci neúplné informace, vždy reagoval až na konkrétní zjištění a dotazy. To se týká např. automobilů společnosti, o kterých obžalovaný doplnil informace až poté, kdy bylo vlastnictví osvědčeno výpisem z příslušné evidence, obdobně do dnešního dne není zřejmé, zda má společnost ve vlastnictví kancelářský nábytek či jiné vybavení.
21. Spisový materiál dále obsahuje přípis obžalovaného insolvenčnímu správci ze dne 20.11.2013, jímž reaguje na požadavky doručené společnosti dne 11.11.2013. V tomto vyjádření sdělil, že společnost nevlastní žádný nemovitý majetek ani žádný materiál, nemá žádné zaměstnance. Společnost vede 7 soudních sporů, jejichž seznam poskytl. Dále uvedl úvěrové smlouvy, a to s L [REDAKCE] M [REDAKCE] (pohledávka byla postoupena ve prospěch spol. SML) a GE Money Auto, s.r.o. na poskytnutí 2 motorových vozidel. Dále informoval o zástavní smlouvě ze dne 21.12.2012 uzavřené se spol. SML.
22. Z **e-mailové komunikace** mezi obžalovaným a insolvenčním správcem (č.l. 130-135) vyplývá, že insolvenční správce dne 19.11.2013 urguje poskytnutí informací ke společnosti [REDAKCE], vč. údajů o majetku a závazcích. Dne 20.11.2013 obžalovaný zaslal první část vyžádaných dokladů a informací, které však nebyly kompletní. Insolvenční správce dále požadoval účetní evidence (informace kdo je vede, kdo drží podklady), závěrky, majetek, závazky a pohledávky společnosti, uvedení bankovních účtů a jejich zůstatků, informací, kde se nacházejí automobily atp. Poskytnutí těchto informací insolvenční správce urgoval dne 2.12.2013. Po další urgenci dne 3.12.2013 obžalovaný sdělil, kde se nacházejí vozidla společnosti. Dne 9.12.2013 insolvenční správce požadoval vysvětlení ohledně převodů částek 3.770.000 Kč a 3.540.000 Kč z účtu společnosti po zahájení insolvenčního řízení a opětovně urgoval předání účetnictví. Dne 20.12.2013 zaslal obžalovaný účetní závěrku společnosti a bankovní výpisy. Dne 9.1.2014 obžalovaný sdělil, že výše uvedené platby byly splátkami závazku dlužníka vůči věřiteli.
23. Dne 3.11.2014 insolvenční správce požadoval po obžalovaném vysvětlení týkající se úhrady částky 16.455 Kč za stěhování nábytku, neboť dle sdělení obžalovaného společnost žádný nábytek nevlastní. Obžalovaný dne 10.11.2014 vysvětlil, že se jednalo o stěhování nábytku z prostor rušené provozovny [REDAKCE] v Praze do Českých Budějovic a skladu ve Slaném, kde je nyní uložen, přičemž společnost za uskladnění nábytku neplatí.

24. Ze **zprávy společnosti Raiffeisenbank a.s.** ze dne 27. 5. 2015 vyplývá, že obžalovaný zadal skrze internetové bankovní příkazy k výplatě finančních prostředků na účet č. 1022990003/2220, a to dne 14.10.2013 ve výši 3.540.000 Kč, dne 26.3.2013 ve výši 3.770.000 Kč a dne 27.2.2013 ve výši 9.000.000 Kč.
25. Z **rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích č.j. 29 ICM 1138/2014-82 ze dne 2.3.2015** bylo zjištěno, že pohledávka P76 ve výši 150.457.199,69 Kč přihlášená žalobcem SML do insolvenčního řízení je po právu. Žaloba na určení, že pohledávka P76 je pohledávkou zajištěnou, se zamítá. Určuje se, že zástavní smlouva NZ 403/2012, N 472/2012 ze dne 21.12.2012 je vůči věřitelům přihlášeným do insolvenčního řízení neúčinná, neboť soud dospěl k závěru, že se jednalo o zvýhodňující právní úkon.
26. Dále byl proveden důkaz **rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 14. 3. 2016, č.j. 104 VSPH 462/2015-119**, ze kterého se zjišťuje, že rozsudek KS ČB (viz výše) se mění tak, že se určuje, že pohledávka P76 je pohledávkou zajištěnou majetkem dlužníka, žaloba na určení neúčinnosti zástavní smlouvy se zamítá. Dle názoru soudu zřízením zástavy pro pohledávky spol. SML přesahující 150 mil. Kč a s přihlédnutím k hodnotě zástavy, již byl podnik dlužníka v úpadku, lze nepochybně dospět k závěru, že dlužník obdržel z pohledu práva za poskytnutou zástavu přiměřenou protihodnotu, resp. dlužníku se dostalo nepřiměřeně vyšší hodnoty, nežli sám k jejímu zajištění poskytl.
27. Z usnesení Nejvyššího soudu České republiky č.j. 29 ICdo 62/2016-145 pak vyplývá, že dovolání Mgr. Václava Pechouška se odmítá, neboť dovolání neobsahuje údaj o tom, v čem dovolatel spatřuje splnění předpokladů přípustnosti dovolání.
28. Z **rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30.6.2015, č.j. 29 ICM 3778/2014-41**, který nabyl právní moci ke dni 4.8.2015, bylo zjištěno zamítnutí žaloby insolvenčního správce na určení neúčinnosti právního jednání spočívajícího v zadání plateb z účtu č. 1022990003/2220 (účet společnosti [redacted]) ze dne 12.3.2013 ve výši 7.400.000 Kč, ze dne 27.3.2013 ve výši 3.770.000 Kč, a ze dne 16.10.2013 ve výši 3.383.000 Kč, ve prospěch společnosti SML, stejně jako došlo k zamítnutí žaloby na vydání plnění ve výši 14.553.000 Kč ze strany společnosti SML do majetkové podstaty dlužníka. Důvodem pro negativní rozhodnutí soudu v rámci incidenčního sporu byl fakt, že samotné platby nejsou úkony dlužníka, když provedení třech předmětných plateb je pouze důsledek uzavření smlouvy o zástavě pohledávek z účtu a důsledek následného pokynu společnosti SML k realizaci zástavního práva. Z připojeného spisu sp.zn. 29 ICM 3778/2014 vyplývá, že ačkoli žaloba na určení neúčinnosti právního úkonu byla insolvenčním správcem podána již dne 3.11.2014, žalovaná spol. SML se o zástavní smlouvě k pohledávkám z účtu zmínila až ve druhém vyjádření k žalobě dne 6.2.2015, přičemž kopii této smlouvy a souhlas se zastavením pohledávek předložila soudu až dne 14.5.2015.
29. Z této **smlouvy o zástavě pohledávek z účtu**, která byla uzavřena společnostmi Scope Management LTD. (věřitel) a [redacted] (dlužník) dne 4.3.2013 vyplývá, že se smluvní strany dohodly, že za účelem zajištění pohledávek věřitele ve výši 172.493.400 Kč spolu se smluvními úroky ve výši 8% z této částky zřizuje dlužník ve prospěch zástavního věřitele zástavní právo ke všem peněžním pohledávkám vzniklým nyní i kdykoli v budoucnu v průběhu trvání této smlouvy na účtu zástavce č. 10022990003/2220 vedeném u Artesa, spořitelní družstvo. Zástavce se zavázal, že bude zastavený účet používat v rámci provozu svého podniku a že bude na něj převádět většinu svých peněžních prostředků z ostatních svých účtů. Téhož dne spořitelní družstvo Artesa vystavilo písemný souhlas se zřízením zástavního práva k pohledávkám společnosti [redacted] za Artesou vzniklých na účtu společnosti [redacted].
30. Po provedení všech shora uvedených důkazů a jejich vyhodnocení jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech podle § 2 odst. 6 tr. řádu, byl zjištěn skutkový stav věci, o němž

nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je pro rozhodnutí nezbytný. Vina obžalovaného M. [redacted] skutkem uvedeným ve výroku tohoto rozsudku byla provedenými důkazy bezpečně prokázána. Obž. M. [redacted] od počátku popírá, že by se dopustil žalované trestné činnosti, spolupráci s insolvenčním správcem hodnotí jako řádnou, pokud doklady nepředal v řádném termínu, bylo to dle jeho názoru způsobeno zdravotními a rodinnými důvody. S insolvenčním správcem byl v kontaktu a předal mu veškeré doklady, které měl k dispozici a poskytl mu veškeré informace, které si vyžádal.

31. Vinu obž. M. [redacted] prokazuje zejména výpověď svědka P. [redacted], který se vyjadřoval ke spolupráci s jednatelem společnosti (obž. M. [redacted]) poté, kdy byl jmenován insolvenčním správcem. Obž. M. [redacted] mu nedodal veškeré podklady, o které ho žádal, přičemž největší problémy v průběhu insolvenčního řízení způsobil chybějící údaj o existenci účtu společnosti u spořitelního družstva Artesa, chybějící dokumentace k pohledávkám společnosti, které v důsledku chybějících podkladů nemohl soudně vymáhat, a zamlčení uzavření Smlouvy o zástavním právu k pohledávkám z účtu se společností SML. Tuto výpověď doplňuje i výpověď svědka K. [redacted] který zpracovával účetnictví společnosti, které neshledal úplným a řádně vedeným.
32. Listinné důkazy pak dokumentují zahájení a průběh insolvenčního řízení a spory, které vedl insolvenční správce Mgr. Pechoušek se společností SML pod sp.zn. 29 ICm 3778/2014 a 29 ICm 1138/2014, e-mailová komunikace pak prokazuje výzvy insolvenčního správce jednatelem společnosti, z nichž vyplývá, že insolvenční správce několikrát vyzýval jednatele společnosti k předání všech relevantních dokumentů k majetku a závazkům společnosti, případně žádal o vysvětlení převodů z účtu společnosti u Raiffeisenbank na účet u Artesy. Na tyto výzvy jednatel společnosti řádně nereagoval a vysvětlení a seznamy neposkytl. Na výzvu insolvenčního správce ze dne 19.12.2013, kdy Mgr. Pechoušek požadoval vysvětlení ohledně převodů částek 3.770.000 Kč a 3.540.000 Kč z účtu společnosti po zahájení insolvenčního řízení, obžalovaný dne 9.1.2014 sdělil, že výše uvedené platby byly splátkami závazku dlužníka vůči věřiteli, ačkoli si byl vědom, že se ve skutečnosti nejedná o splátku závazku dlužníka, ale o realizaci zástavního práva na základě smlouvy ze dne 4.3.2013.
33. Soud takto zjištěný skutkový stav právně hodnotil tak, že po objektivní stránce naplňuje zákonné znaky skutkové podstaty přečinu porušení povinnosti v insolvenčním řízení podle § 225 tr. zákoníku, neboť obžalovaný Mgr. M. [redacted] jako jednatel společnosti [redacted], [redacted], jejíž úpadek byl zjištěn dne 1.11.2013 a jejímž insolvenčním správcem byl jmenován Mgr. Pechoušek, na základě výzvy insolvenčního správce a na základě ustanovení zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), zejména ustanovení § 210 tohoto zákona, nepředal insolvenčnímu správci kompletní účetnictví společnosti, soupis závazků, majetku, dlužníků a věřitelů, zamlčel zřízení účtu u spořitelního družstva Artesa a uzavření Smlouvy o zástavním právu k pohledávkám z účtu, nereagoval včas na výzvy insolvenčního správce, čímž mařil výkon této funkce, neboť správce nemohl činit úkony související s insolvenčním řízením, nemohl objektivně zjistit a vymáhat majetek náležející do majetkové podstaty a účinně tak uspokojit pohledávky věřitelů společnosti.
34. Pokud se týká subjektivní stránky daného trestného činu, obžalovaný se dopustil jednání úmyslně, neboť věděl, že svým jednáním může mařit či zmařit výkon funkce insolvenčního správce a tím ohrozit účel insolvenčního řízení, přičemž pro případ, že tento následek způsobí, s tím byl srozuměn.
35. V případě obž. M. [redacted] je třeba vzít v úvahu, že je osobou vzdělanou v oboru právo, působí jako advokát, je tedy seznámen mimo jiné s předpisy upravující vedení insolvenčního řízení. O zahájení insolvenčního řízení se dozvěděl dne 14.3.2013, kdy mu byla doručena výzva Krajského soudu v Českých Budějovicích, aby se vyjádřil k návrhu věřitele na zahájení insolvenčního řízení a předložil seznam svého majetku, závazku, zaměstnanců, přičemž

podáním ze dne 29.3.2013 se jako jednatel dlužníka k insolvenčnímu návrhu připojil. Již v té době musel předpokládat vyhlášení konkurzu na majetek společnost a převzetí jeho jednatelských oprávnění insolvenčním správcem. Usnesením ze dne 1.11.2013, jímž byl na majetek společnosti [REDAKCE] vyhlášen konkurz, bylo navíc dlužníkovi uloženo, aby ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení usnesení sestavil a odevzdal insolvenčnímu správci seznamy svého majetku a závazků s uvedením svých dlužníků a věřitelů, následně byl povinen v souladu s ustanovením § 210 insolvenčního zákona poskytnout insolvenčnímu správci všestrannou součinnost, zejména dbát pokynů insolvenčního správce. Povinností jednatele společnosti je vést řádně účetnictví a veškerou smluvní dokumentaci společnosti, přičemž i z výpovědi samotného obžalovaného vyplývá, že účetnictví neměl dlouhou dobu svého jednatelství k dispozici. Obžalovaný nezajistil podání daňového přiznání ani kontrolu účetnictví v okamžiku, kdy mu bylo vydáno, je tedy zřejmé, že zcela rezignoval na povinnosti řádného hospodáře společnosti.

36. V řízení bylo prokázáno, že žalobou na určení neúčinnosti právního úkonu, kterou podal insolvenční správce Mgr. Pechoušek proti žalované SML dne 31.10.2014, insolvenční správce požadoval určení, že právní úkony dlužníka [REDAKCE], kterými bylo ve prospěch žalovaného poskytnuto peněžní plnění 14.553.000 Kč, jsou vůči věřitelům dlužníka neúčinné a žalovaný je povinen je vydat do majetkové podstaty dlužníka. O existenci zástavní smlouvy a faktu, že převody finančních prostředků nebyly úkony dlužníka, se insolvenční správce dozvěděl až dne 14.5.2015. Vzhledem k uplynutí prekluzivní roční lhůty k podání odpůřčí žaloby (§ 239 odst. 3 insolvenčního zákona) již nemohl insolvenční správce reagovat na zjištění týkající se Smlouvy o zástavním právu k pohledávkám z účtu.
37. Z provedeného dokazování tak vyplývá, že obžalovaný neposkytl insolvenčnímu správci úplný seznam majetku, vč. pohledávek, neboť pohledávky společnosti nebyly doloženy žádnými listinami či doklady umožňující jejich řádné vymáhání, neposkytl informaci o všech účtech společnosti ani o uzavřené smlouvě o zástavě pohledávek z účtu, kterou sám dne 4.3.2013 uzavřel a bylo tedy jeho povinností ji mít k dispozici. Insolvenční správce tedy nemohl vykonat úkony insolventního řízení, které mu ukládá zákon. Zamlčení takto důležitých skutečností bylo tedy zcela zásadní pro další postup insolvenčního správce.
38. Z provedeného dokazování též vyplývá, že ačkoli od prosince 2012 do listopadu 2013 dle svých slov vykonával obžalovaný řádně činnost jednatele společnosti, nesplnil vůči insolvenčnímu správci svoji povinnost, neboť ani z tohoto období nepředal řádně všechny doklady potřebné pro zjištění finanční situace společnosti, včetně účetních dokladů.
39. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud uvážil veškeré okolnosti, které podle zákona (§ 39 odst. 1 tr. zákoníku) je třeba zohlednit, přičemž dospěl k následujícím závěrům. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že nikdy nebyl soudně trestán a projednáván pro přestupky. Obžalovanému tedy svědčí polehčující okolnost spočívající v dosavadní bezúhonnosti, přitěžující okolnosti ve smyslu trestního zákoníku zjištěny nebyly.
40. Pokud jde o výměru trestu odnětí svobody, tento musel být ukládán v rámci trestní sazby § 255 tr. zákoníku, tzn. 6 měsíců až 3 léta, přičemž soud konstatuje, že pro naplnění účelu trestu postačí ukládání trestu výchovného, proto vyměřil trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, když mimo již zmíněné polehčující okolnosti přihlédl k době, která od spáchání trestného činu uplynula.
41. Soud vážil, zda jsou splněny podmínky pro podmíněný odklad výkonu trestu podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, vzhledem k osobě pachatele a povaze činu spojeného s insolvenčním řízením je naděje, že účelu trestu bude dosaženo i bez jeho přímého výkonu, proto výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 2 let.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 trestního řádu, § 252 trestního řádu), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nepravost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 trestního řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel i druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 trestního řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, odst. 3 trestního řádu).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (228 odst. 4 trestního řádu).

České Budějovice 5. května 2020

JUDr. Juraj Ivica, v.r.
samosoudce